

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

I anledning af de af folketingsmedlem Glensgård til ministeren for skatter og afgifter stillede spørgsmål nr. 803, 804, 805, 806 og 807 skal man meddele følgende:

De stillede spørgsmål drejer sig om en artikel i B.T. den 4. april 1979 vedrørende landbrugsrådets køb i 1966 af ejendommen Vester Farimagsgade 4-6. I artiklen anføres, at landbrugsrådet, medens jeg var præsident, købte den nævnte ejendom af et Glistrup-administreret selskab og indbetalte 8,4 mill. kr. kontant til Mogens Glistrup.

Forespørgeren nævnte artiklen i B. T. under behandlingen af et spørgsmål i folketingets spørgetid den 4. april 1979.

Jeg bemærkede hertil, at det var forkert, at jeg og landbrugsrådet skulle have været involveret i en sag sammen med hr. Glistrup. Ved landbrugsrådets erhvervelse af den omhandlede ejendom var sælger alene repræsenteret ved landsretssagfører N. C. A. Nielsen. Til orientering vedlægges en erklæring fra denne vedrørende handelen. Som det fremgår af erklæringen, omfattede overdragelsen alene den pågældende ejendom og ikke nogen del af det selskab, der solgte ejendommen.

Bilag

I tilslutning til artiklen i B. T. onsdag den 4. april 1979 og møde mellem direktør H. Mygind Sørensen og landsretssagfører Svend Kayser på vegne landsretssagfører N. C. A. Nielsen meddeles, at landsretssagfører N. C. A. Nielsen som repræsentant for A/S Centrumgården alene medvirkede ved forhandlingerne og overdragelsen af ejendommen matr. nr. 387 Vestervold kvarter, beliggende Vester Farimagsgade 4-6 og kaldet »Centrumgården«, til Landbrugsrådet.

Den kontante købesum blev af køber, Landbrugsrådet, udbetalt til landsretssagfører N. C. A. Nielsen som repræsentant for sælger, A/S Centrumgården.

Overdragelsen omfatter således alene og udelukkende ejendommen »Centrumgården« og ingen del af A/S Centrumgården.

København, den 4. april 1979.

N. C. A. Nielsen

v/ Svend Kayser

Til *justitsministeren* (5/4 79) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Vil ministeren medvirke til at give politiet mulighed for en mere effektiv indsats i bekæmpelsen af narkotikakriminaliteten?«
(Spm. nr. 810).

Begrundelse.

Alt må gøres for at bekæmpe narkotikakriminaliteten. De menneskelige tragedier, der følger med denne kriminalitet, er af en sådan art, at det er uforståeligt, at der ikke sættes mere ind på at undgå dem. Manglende bevilgninger og dårlige arbejdsforhold må ikke være begrundelse for, at der ikke bliver gjort, hvad der bør gøres. Samfundets udgifter som følge af narkotikamisbrug er store, og der er nok grund til at se på, om nogle af disse penge ikke havde været bedre anvendt i bekæmpelsen af narkotikakriminaliteten.

Besvarelse (11/4 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet har ved flere lejligheder givet udtryk for, at det er nødvendigt at sætte betydelige ressourcer ind på bekæmpelse af den alvorlige narkotikakriminalitet.

Under henvisning til det anførte er der gennem de seneste år indsat betydelige personalestyrker på bekæmpelsen af alvorligere narkotikakriminalitet, og således at politiets indsats koncentrerer mod udbredelsen af narkotiske stoffer. Til illustration af den skete personaleforøgelse kan det nævnes, at politidirektøren i København i slutningen af 1977 og begyndelsen af 1978 øgede narkotikaafdelingens kriminalpolitimæssigt uddannede personale med knap 20 mand, ligesom man på anden måde – f. eks. ved ændrede arbejdsrutiner – har intensiveret arbejdet. En sådan intensivering af netop dette arbejde er også sket i en række andre politikredse.

Det er justitsministeriets sammenfattende opfattelse, at der ikke for tiden er grundlag for at indsætte betydelig flere ressourcer på dette område. Det må føjes til, at såvel politikredsene som ministeriet løbende følger området.

Til *arbejdsministeren* (5/4 79) af:

Børge Møller (FP):